

Egyesületi közlemények.

Az országos erdészeti egyesület 1896. évi december 2.-án tartott rendes választmányi ülésének jegyzőkönyve.

Jelen voltak: *Gróf Tisza* Lajos elnök, *Bedő* Albert, alelnök *Almásy* Andor, *Csupor* István, *Eleőd* Jósa, *Ghyeczy* Emil, *Hirsch* István, *Kallina* Károly, *Máday* Izidor, *Sóltz* Gyula, *Tavi* Gusztáv, *Tisza* László, *Tomesányi* Gusztáv választmányi tagok, *Horváth* Sándor titkár és *Levitzky* Albert pénztárnok.

Csiby Lőrincz, *Havas* József, *Laitner* Elek, *Ratska* Tivadar, *Szabó* Adolf és *Tomesányi* Gyula választmányi tagok elmaradásukat hivatalos elfoglaltságukkal mentették ki.

Elnök ő exja az ülést megnyitván, örömét fejezi ki a felett, hogy az egyesület ügyeinek intézésében, melyek iránt a legmelegebb érdeklődéssel viseltetik, ismét részt vehet. Egyszersmind köszönetét fejezi ki a választmány tagjai iránt, hogy az ülés megtartása céljából az egyesület hivatalos helyisége helyett, hol ő egészségi állapota miatt nem jelenhetett volna meg, lakására szíveskedtek fáradni. Viszont a választmány nevében az alelnök fejezi ki köszönetét elnök ő exjának, hogy az egyesület ügye iránt oly meg nem szünő érdeklődéssel viseltetik.

I. A titkár a pénztár állásáról a következő jelentést terjeszti elő:

Az egyesület bevételei 1896. január hó 1 -étől

a tegnapi napig --- --- --- --- ---	32.247 frt 18 krra
kiadásai u. e. idő alatt --- --- --- --- ---	29.748 frt 25 krra
rugtak, a kézi pénztár készlete tehát --- --- ---	2.498 frt 93 kr.

A kimutatott bevételekből készpénz alapítvány fejében 430 frt, a „Wagner Károly“ alapítvány javára 429 frt 26 kr. a „Magyar erdőtisztek árva leányait segélyező alapítvány“ javára 32 frt 42 kr. a „Bedő Albert“ alapítvány javára 16 frt 50 kr, az alapító tagok magánkötvényeinek értékasztására 1014 frt 45 kr. folyt be. A többi bevételekre tehát 30.324 frt 57 kr. esik.

A pénztárban őriztetik továbbá az alapítványi számadás 2064 frt 59 kr. készpénzkészlete és értékpapír készletéből 200 frt n. é. 4¹/₂‰-os regalekötvény; valamint a letéti számadás 4505 frt készpénzkészlete és 100 frt n. é. értékpapír készlete.

Az előbbiek szerint a pénztárban levő pénz és értékkészlet a következő

1. Pénztári számadás készlete	---	---	---	---	2498	frt	93	kr.
2. Alapítványi	"	"	---	---	2264	frt	59	kr.
3. Letéti	"	"	---	---	4605	frt	—	kr.
Összesen					9368	frt	52	kr.

A kimutatott összegen kívül a magyar földhitelintézetnél 36.900 frt n. é. 4⁰/₀-os koronajáradék, 14.500 frt n. é. 4⁰/₀-os magyar földhitelintézeti záloglevél, 25.200 frt n. é. 4⁰/₀-os magyar földhitelintézeti szabályozási és talajjavítási záloglevél, 300 frt n. é. 3⁰/₀-os osztr. földhitelintézeti 1889. évi sorsjegy és 600 frt n. é. 1860. évi államsorsjegy helyezettett letétbe. Ezen értékpapírok a külön rendeltetéssel bíró alapítványok tőkeit képezik.

Ugyancsak a földhitelintézetnél vannak kamatozólag letéve az előbb említett értékpapírok ez évben esedékessé vált szelvénykamatai is, melyek kerekszámban 3000 forintra rugnak s a melyekből eddig csak 42 frt felett rendelkezett az egyesület.

Az egyesület takarékpénztári könyvecskében és értékpapírokban bemutatott pénztári készletei a jelentésben kimutatott készletekkel megegyezőknek találtatván, a jelentés tudomásul vétetett.

II. A titkár bemutatja az egyesület jótékony alapítványainak segélyeiért beérkezett folyamodványokat s ezzel kapcsolatban jelenti, hogy a Wagner Károly alapítvány kamataiból ezuttal 640 frt, a magyar erdőtisztek árvaleányait segélyező alapítvány kamataiból 235 és a Gróf Tisza Lajos alapítvány kamataiból 1507 frt 50 kr osztható ki segélyekre.

Ezen alapítványok közül a Wagner K. alapítvány segélyeért összesen 34 özvegy folyamodott, kik közül az alapszabályok értelmében 32-en jogosultak is a segélyeztetésre. Ferenczi Rezsóné ellenben nem részesíthető segélyben, mert férje nem volt az országos erdészeti egyesület tagja s hasonlóképen nem vehető ezuttal figyelembe Révi Józsefné kérése sem, mivel folyamodványát, a kitűzött határidő (november 15-ike) után terjesztette be.

Az árvaleányok alapítványából adható segélyekért 22 árvaleány nevében nyújtatott be folyamodvány, kik mind jogosultak a segélyezésre.

Végül a Gróf Tisza Lajos alapítvány segélyeért 11 erdőtiszt

és 5 erdészeti altiszt folyamodott, ezek közül azonban egy (Kaas Ede) folyamodványát elkésve nyújtotta be, az tehát ezuttal nem vehető figyelembe. A többi folyamodó mind 5 évnél régebb idő óta tagja az egyesületnek, kötelezettségét azonban az egyesülettel szemben csak 12 teljesítette az alapszabályoknak megfelelően, ellenben 3 folyamodó a folyó évre eső tagsági díjon kívül korábbi időkből származó tagsági díjakkal is hátralékban van, (nevezetesen Sailer György 74, Czimra József 8 és Markocsán Ferencz 42 frt korábbi tagsági díjjal van hátralékban. Ezeknek kérelme tehát nem vehető figyelembe s hasonlóképen nem részesíthető segélyben Bocskay Antal főerdőőr sem, mivel a bizalmas uton beszerzett információk szerint a segélyre nincsen feltétlenül rászorulva. Ezen előterjesztés alapján az igazgató-választmány figyelembe véve a folyamodók anyagi helyzetét és egyéb körülményeit is, a következő segélyösszegeket szavazza meg:

1. a Wagner Károly alapítványból:

Hoffer Tivadarnénak 40 frtot, Janák Lászlónénak 35 frtot, Melts Vinczénénak 35 frtot, Ernhoffer Ignácznénak 35 frtot, Morvay Gyulánénak 35 frtot, Batyka Jánosnénak 35 frtot, Sável Sándornénak 30 frtot, Mukonyi Sámuelnénak 30 frtot, Vassányi Aurélnénak 25 frtot, Kolbenheyer Józsefnénak, Szontagh Gusztávnénak, Hantos Jánosnénak, Kollinászy Flórisnénak, Csaszkcóczy Mihálynénak, Prodanovics Jánosnénak, Lengyel Ödönnének, Kádár Istvánnénak, Marczelly Gusztávnénak, Scultéty Nátánnénak, Guha Károlynénak, Plech Józsefnénak, Szántó Istvánnénak, Rudda Imrénénak, Schuszter Józsefnének, Matuskovics Bélánénak és Zarboch Edénének egyenként 20 frtot, de azzal a kikötéssel, hogy a nyert segélyből Janák Lászlóné 10 frtot, Morvay Gyuláné 10 frtot, Batyka Jánosné 20 frtot, Szontagh Gusztávné 10 frtot, Prodanovics Jánosné 10 frtot, Marczelly Gusztávné 20 frtot, Guha Károlyné 10 forintot és Szántó Istvánné 20 forintot férjeik alapítványi tőke tartozásának, illetve kamattartozásának törlesztésére kötelesek fordítani.

Ezen segélyekkel a rendelkezésre álló összeg teljesen kimerítetvén Halász Antalné, Skoor Ignáczné, Révész Károlyné, Winternitz Vilmosné, Trattner Mihályné és Schuszter Mihályné kérelme ezuttal nem volt figyelembe vehető.

2. *A magyar erdőtisztek árvaleányait segélyező alapítványból:*

Janák Lászlóné két leányának (Helena és Margitnak) és Pischl Olgának egyenként 25 frtot, Vassányi Aurél egyik leányának továbbá Hantos Jánosné két leányának (Máriának és Lujának), Kollinászy Flórisné leányának (Annának), Schusztér Mihályné leányának (Jozefinnek), Morvay Gyuláné egyik leányának (Margitnak), Plech Józsefné egyik leányának (Petronellának) és Szántó Istvánné egyik leányának (Mártának) egyenként 20 frtot.

Janák Lászlóné két másik leánya, Vassányi Aurélné két másik leánya, Hantos Jánosné egy leánya, Morvay Gyuláné egy leánya, Plech Józsefné egy leánya, Marczelly Gusztávné leánya, Szántó Istvánné egy leánya, továbbá Plecheisz Fanny, Karolin és Ilona alap hiányában nem voltak segélyben részesíthetők.

3. *A gr. Tisza Lajos alapítványból:*

Székely György uradalmi erdőmesternek és Páll Miklós m. kir. főerdésznek egyenként 100 frtot, továbbá Láng Gábor munkaképtelen erdőtisztnek, Wilhelmb Gyula erdőszámíztstnek, Kákósy László foglalkozás nélküli erdőtisztnek, Peller Ferencz nyug. főerdésznek és Szepesházy János erdőszámellenőrnek egyenként 80 frtot, végül Dee Mihály, Szálka Albert és Rácz Imre erdőőröknek egyenként 60 frtot szavazott meg a választmány. Ezen segélyekből Székely György 48 frtot, Páll Miklós 40 frtot és Peller Ferencz 40 frtot alapítványi tőke törlesztésére, továbbá Szepesházy János 4 frtot és Dee Mihály 8 frtot idei tagsági díjuk törlesztésére tartoznak fordítani.

Lux Vilmos kérelmét az igazgató-választmány nem találta figyelembe vehetőnek.

A rendelkezésre állott kamatoknak fel nem használt részéből (724 frt 50 kr.) az alapszabályok értelmében 502 frt 50 kr. a jövő évben fog segélyezésre felhasználtatni, 225 frt pedig az egyesület törzsvagyonához csatoltatik.

III. Tárgyalás alá vétetik Fekete Lajos Podhraszky András és Kallina Károly bizottsági tagoknak a fatermékek vasuti szállítási díjtételeinek leszállítása tárgyában beterjesztett javaslata (lásd az Erdészeti Lapok 1896 évi IX.—X. füzetének 749—767. oldalain), melyet a titkár a f. évi augusztus 28-án tartott választmányi ülés határozataihoz képest kinyomtatva valamennyi választmányi tagnak

megküldött tanulmányozás végett, azzal a kéréssel, hogy véleményüket a fenforgó kérdésről abban az esetben, ha ezen az ülésen nem jelenhetnének meg, írásban közöljék. Ezen felhívásra Havas József, Szabó Adolf és Simenszky Kálmán kijelentették, hogy a bizottsági javaslatához teljes mértékben hozzájárulnak. Podhradszky András pedig a közös javaslatnak 2. pontját részletes indokolással a következőképen kérte utólagosan módosítani:

„2. Mindennemű kemény és lágy gömbölyű bányatám és kerítés oszlopfa, mely a 4 méter hosszúságot s 25 centiméter felső vastagságot meg nem haladja, továbbá az ennél hosszabb, de 8 méter hosszúságot és 15 centiméter közép vastagságot meg nem haladó gömbölyű, lágy cellulose fa, rud és póznafa, nem különben mindennemű hasított bánya rovat fa, fűrészelt, hasított és gömbölyű szőlőkaró, fűrészhulladékfa és szegélyezetlen szel-deszka, mogyoró és nyír abroncsfa a 3. külön, I. kivételes díj-szabásba helyeztessenek át.“

Az igazgató-választmány beható tárgyalás alá véve az elő-terjesztett javaslatot és Podhradszky bizottsági tagnak utólagosan előterjesztett módosítványát, általánosságban kimondja, hogy a tűzifa szállítási díjtételeinek és a javaslatban felsorolt többi, kevésbé értékes faválaszték vasuti szállítási díjtételeinek leszállítását az erdőbirtokosok szempontjából kívánatosnak és szükségesnek, közgazdasági szempontokból pedig teljesen indokoltnak találja s ennél fogva annak kieszközlése érdekében a szükséges lépések megtételét kötelességének tekinti.

A javaslatban felsorolt adatokkal szemben azonban konstatálja az igazgató-választmány, hogy a szőlőkaróra az államvasutak jelenleg is azt a díjszabást alkalmazzák, a melybe a javaslat ezen terméket kedvezményképen áthelyezni kívánja. A szőlőkaróra nézve tehát a javaslattól eltérőleg nem a 2. pont alatt említett, hanem ugyanaz a kedvezmény kérendő, mint a tűzifára, a mellyel a szőlőkaró jelenleg is egy elbánás alá esik. Konstatálja továbbá a választmány, hogy a Budapestre szállított tűzifa díjtételei is eltérők némileg azoktól, a melyek a javaslatban, mint jelenleg fennállók, kimutatva vannak, a mennyiben a javaslatban kimutatott díjtételek a 250 kilométernél nagyobb távolságok 10% mérsékléssel alkalmaztatnak.

Ezek tehát a javaslat különben kimerítő és becses adatainak felhasználásánál figyelembe veendők.

A mi a javaslat érdemét illeti, az igazgató-választmány kijelenti, hogy a bizottság által a tűzihasáb- és dorongfára nézve kidolgozott új tarifákban foglalt kedvezményeket az erdőgazdaság szempontjából ugyan teljesen indokoltnak tartja, mert azt az óhajtott célzt, hogy a félreeső erdők tűzifakészlete is értékesíthető legyen, még ezen kedvezmények mellett is csak részben lehetne elérni.

Mindamellett miután a javaslatba hozott új tarifák a nagyobb távolsági fokozatokban az államvasutaknak ez idő szerint legkedvezőbb tarifájánál, a II. kivételes díjszabásnál is jelentékenyen mérsékeltebbek lennének, az igazgató-választmány tekintettel arra, hogy a jelenlegi viszonyok között az önköltségeket leginkább megközelítő II. kivételes díjszabásnál alacsonyabb díjtételek kieszközlésére semmi kilátása nem lehet az egyesületnek, a bizottság által javasolt tarifák helyett czélszerűbbnek tartja a tűzifára és szőlőkaróra nézve egyelőre a II. kivételes díjszabás engedélyezését kérni. Ellenben a javaslat 2. pontjában felsorolt fatermékekre nézve a maga részéről is a 3. külön díjszabásba való áthelyezés kieszközlését tartja megkísérlendőknek s az ezen kedvezményben részesítendő fatermékek megjelölésére nézve elfogadja a Podhradszky utólagos módosítványát is, oly hozzáadással azonban, hogy arra az esetre, ha az óhajtott kedvezmény a vasutak által a Podhradszky módosítványában megjelölt méretekig menő, faanyagokra esetleg még nem volna megnyerhető, a kedvezmény legalább az eredeti javaslatban felsorolt méretekkel bíró anyagokra nézve adassék meg.

Végül kimondja a választmány, hogy az óhajtott kedvezmények kieszközlése végett a kereskedelemügyi minister urhoz ily értelmű indokolt felirat intézendő, — s annak másolata egyidejűleg a földmívelésügyi minister urnak is bemutatandó, azzal a kéréssel, hogy az egyesületet ezen ügyben ismert jóindulatával illetékes helyen a leghathatósabban támogatni kegyeskedjék.

IV. Az Erdészeti Építéstan bírálatára kiküldött bizottság a munka eddig elkészült I. (Középítészeti) és II. (Ut-, vasut- és hidépítészeti) részéről külön-külön a következő véleményeket terjeszti elő:

I.

Tekintetes Igazgató választmány!

Mint az Erdészeti építéstan bírálatára ki küldött bizottság tagjai a Staudner Jenő akadémiai tanár által beterjesztett munka I. (középitéstani) részéről véleményünket a következőkben van szerencsénk előterjeszteni.

Az „Erdészeti építéstan“ I. részét képező „középitéstani“ szerző négy szakaszban és a négy szakaszt összesen 21 fejezetben tárgyalja.

Az I. szakaszban szerző az építési anyagokat, azoknak fajsúlyát, szilárdsági viszonyait tárgyalja;

a II. szakaszban az egyszerű építési szerkezeteket s azok statikai kiszámításának módjait írja le;

a III. szakaszban az összetett építési szerkezeteket tárgyalja, s végül

a IV. szakaszt az építkezések tervezésének, rajzok és költségvetések szerkesztésének és az építés végrehajtásának szánta.

Ez a szakasz 3 fejezetre van tervezve, a melyek közül azonban csak az első mutatja be; a 2.-at, amely a költségvetések szerkesztését tárgyalja, az Erdészeti építéstan II. részében írta meg, ezt a részt azonban onnét mint külön fejezetet ide szándékozik áthelyezni; az utolsó fejezettel pedig, amely az építés végrehajtásának van szentelve, szerző még nem készülhetett el teljesen, de igéri, hogy ezt — a munka terjedelméhez képest — elenyészőleg csekély részt, rövid időn szintén be fogja mutatni.

A kézirat a hiányzó két fejezet nélkül 1257 tömören írott oldalra terjed és a szöveghez 323 külön táblán 2284 ábra van mellékelve, a mely ábrák kizárólag oly mértékben vannak megrajzolva, hogy valamennyi a szöveg közé legyen behelyezhető.

Az ábrákkal együtt tehát a szöveg összesen 1580, s a hiányzó két fejezettel együtt kerekén 1600 írott oldalt tesz ki, a mi a nyomtatásban mintegy 1000 oldalnak, vagyis kerekén 60 nyomtatott ivnek fog megfelelni.

A pályamű czélszerű beosztásával, mely alaposságával, kimerítő s a mellett folyékony és érthető előadásával, tiszta nyelvezetével szerző teljesen megfelelt azoknak a kívánalmaknak, amelyek a pályázati feltételekben voltak körvonalozva, sőt a munka terje-

delme tekintetében s az igen számos, nagyon csinos, tiszta rajzokkal, amelyek a szöveg könnyű megérthetését nagyban elősegítik, ezen feltételeket ugyyszólván még túl is szárnyalta, mivel a munka nagy terjedelme ily alaposság mellett, a milyenek a szerző minden tekintetben tanujelét adta, csak emeli a munka becsét.

Igaz ugyan, hogy e munka az akadémiai előadásoknál — az előadási órák korlátolt száma miatt — egész terjedelmében nem lesz használható, de igen jó vezérfonalul fog szolgálni az akadémián is, s a mellett hasznos segéd-könyvet fog nyújtani a gyakorlati erdésznek, sőt az építéssel foglalkozó többi szakembernek is, mert kimerítően tárgyalja nemcsak a szorosan vett építési szerkezeteket, hanem behatóan foglalkozik nemcsak a főbb építési anyagokkal, de az építésnél alkalmazást találó mellékanyagokkal is, s ezenfelül megismertet azok szilárdsági viszonyaival az egyes szerkezetek és alkotórészek méreteinek matematikai uton való kiszámításával, az építésnél használt gépekkel, szerszámokkal.

Külön fejezetben tárgyalja az épületek diszitására szolgáló szerkezeteket, berendezéseket, megemlékezvén e helyütt a különféle építési stílekről is, s ezen fejezethez igen diszes, izléses illusztrációkat mellékel.

Ugyancsak kiváló gondot fordít az épületek egyes alkotórészeinek, u. m. az ablakok, ajtók, lépcsők, korlátok, padozatok ismertetésére.

A fűtő, szellőztető, vízvezetéki, fürdő és csatorna berendezéseket, nemkülönben a lakóházaknál és gazdasági épületeknél az egyes helyiségek terjedelmének kiszámítását is behatóan tárgyalja.

Végül pedig az építések tervezésére, a rajzok megszerkesztése és elkészítésére is részletes utbaigazitással szolgál.

Mindezen előnyei mellett csak néhány műszó és kifejezés ellen emelhető kifogás. Ilyenek:

- „szövezet“; szövet helyett;
- „tüzelék“: tüzelő anyag helyett;
- „födém“: menyezet (padmaly) helyett;
- „hasznos fa“: épületi fa (műfa, haszonfa)
- „bélfa“: geszt helyet;
- „alápinczézní“: az épület alá pinczét építeni;
- „rondító anyag“: fertőző helyett;

- „*meglépcsőzött*“ : lépcsőzetesen épített helyett ;
- „*robbasztás*“ : robbantás helyett ;
- „*rézsü*“ „*rézsült fal*“ : lejtő, lejtősen épített fal helyett ;
- „*félodru fedél*“ : féleresz helyett ;
- „*lépcső karok*“ : lépcső szakaszok helyett ;
- „*ramaszfok*“ : tömör lépcső fok (legalsó) helyett ;
- „*lépcső korlát fogak*“ : korlát rács helyett ;
- „*tervrajzok kikészítése*“ : szerkesztése helyett ;
- „*alaprajz megfogalmazása*“ : megszerkesztése, tervezése helyett ;
- „*kut telepítés*“ : építés, ásás helyett.

Azonfelül felemlíthető, hogy az építési szerkezetek szilárd-ságának, méreteinek kiszámítására kevés példát hoz fel, a fedél-tervezést tulságos rövidre szabja, míg ellenben a vízben való alapozást oly terjedelemben írja le, amint annak csak a Vízépi-téstani részben lehet helye.

A vas födélszékeknek is több helyet szentel, mint a mennyre az erdészeti építkezéseknél szükség lenne, ez azonban hátránynak nem tekinthető, mivel nagyobb fűrésztelepek, cellulose, fagyapot stb. gyárak létesítésénél az ily fedélszerkezetek is alkalmazást találhatnak.

Az egész mű általán azt a benyomást teszi a bíráló bizottságra, hogy szerző ezt nemcsak az erdészeknek, hanem egy-szersmint az építkezéssel foglalkozó többi szakköröknek is szánta, s ezen czélját el is érte, mert az tényleg más igényeknek is teljesen megfelelni képes leend.

A felsorolt lényegtelen hiányok mellett, a melyek a sajtó alá való rendezésnél könnyen kiküszöbölhetők, az egész mű, amely a szerző alapos ismereteiről, de főleg rendkívüli szorgalmáról és gondosságáról tesz tanuságot, nemcsak hézagpotlónak, hanem valódi nyereségnek tekinthető az erdészeti szakirodalomra nézve.

A rendkívüli szorgalom mellett szól az a körülmény, hogy szerző a mű megírásánál 150-nél több forrásmunkára hivatkozik.

Ezért a bíráló bizottság, daczára annak, hogy a befejező rész — a mint már említve volt — még nem készült el, nyugodt lelkiismerettel bátorkodik javasolni, hogy a munka terjedelméhez képest most utólagosan nagyon csekélynek bizonyult pályadíj

szerzőnek kiadassék, mivel a munkának már kész tulnyomó része teljes biztosítékot nyújt arra nézve, hogy szerző a befejező részt is kifogástalanul fogja megírni.

Budapesten, 1896 évi augusztus hó.

Tomesányi Gusztáv.

Tavi Gusztáv.

Bedő Albert.

Pfalz Károly.

Földi János.

II.

Az „ut-, vasut és hidépités tan“ II. kötet általában széles alappokra fektetett, lelkiismeretes munkának az eredménye s nagy körültekintéssel, megbízható, jó források fölhasználásával, alapos tanulmánynyal részletesen felöleli a tárgyat, melyet úgy a tanuló ifjúsággal, mint a gyakorlati építésszel megismertetni hivatva van.

Nyelvezete magyaros, irálya eléggé könnyed és sima.

A beosztása megfelel annak az egymásutánnak, melyet a tárgy könnyű áttekintése, megérthetése, a mű nagy terjedelme mellett is megkíván.

Ugy az ut-, vasut-, mint a hidépitést tárgyaló rész teljesen kimeríti azokat a feladatokat, amelyek megoldása az erdészre háramlék; innen van az, hogy a mű tulságos nagynak látszó terjedelemmel bír, de ez csak előnyére szolgál, mert alig fordulhat elő kérdés, mely a műben tárgyalva s megoldva ne lenne.

Különösen kiemelendőnek tartjuk még azt is, hogy szerző kiterjeszkedett művében a sodronykötélpályák berendezésének ismertetésére, mint oly szállítási eszközökre is, a melyeknek a magas hegységi erdők kihasználásánál bizonyos körülmények között fontos szerep juthat, s a melyek a műnek becsét a jövő számára is biztosítják.

A részletekben vannak ugyan egyes kisebb hibák, melyek inkább tévedésből származnak; a kisebb hibákra nézve a kéziratot írónnal tett megjegyzéseinket ajánljuk a szerző figyelmébe, ki munkájának eme részeit a sajtó alá való rendezés alkalmával kiigazíthatja.

Fontosabb módosításra lenne szükség az I. rész II. szakaszában, hol a műszereket ismerteti a szerző; fölöslegesnek találjuk itt főként a műszerek részletes leírását, mivel ez a földmérés tanak képezi feladatát s ez az „Erdészeti földmérés tanban“ tényleg

föl is található; elégséges lenne itt csakis az utépitészet munkálatainál szükséges műszerek felsorolása s azoknak a műben felsorolt eseteknél való használatának leírása.

Fölöslegesnek találjuk továbbá az I. rész, I. szakasz III. fejezet, I. A pontja alatt az egyenes vonalak kitűzésének részletes leírását, mivel az „Erdészeti földméréstanban“ ez is részletesen le van írva.

Kibővitendő volna azonban a műnek az a része, a melyben az utkanyarok kitűzése tárgyalatik (I. rész, I. szakasz, III. fejezet I. B. 3. pont alatt) hol a körív kezdő és végső pontjának meghatározására több eset van fölvéve, de az nincsen, a mikor a sarokpont hozzá nem férhető s az utirányok a sarokponton túl meg nem hosszabbíthatók.

A 221—222 oldalon lévő munkaeredmény-adatok a költségvetés tárgyalásánál lennének felsorolandók, mint pl. a 223 oldalról is átvitettek; vagy ha e helyen maradnának, zárjelbe lennének foglalandók.

A 335—345 oldalakon az erdei fő- és mellékutak tárgyalásánál a megfelelő erdészeti szakkifejezések lennének alkalmazandók; ehhez képest tájékoztatul közölhetjük szerzővel, hogy a nyiladékok, melyek egytál utak gyanánt is használhatók, első sorban a tagoknak, mint kezelési egységeknek képezik határait; a tagokból alakulnak a vágássorozatok, a vágássorozatokból az üzemosztályok mint gazdasági egységek; a vágássorozatok határait tehát rendszerint a tagoknak is határát képező főnyiladékok képezik, ha a vágássorozatok egymás mellé sorakoznak; üzemosztályoknak határait szintén képezhetik főnyiladékok, ha az üzemosztályok területi összefüggésben vannak egymással. Ugyanez áll abban az esetben is, mikor a tagnak, vágássorozatnak, üzemosztálynak természetes határai vannak, melyek részben vagy egészen szállítási utakra is fölhasználtatnak.

Czélszerűnek vélnök tehát, ha szerző a műnek ebben a részében az alkalmazandó szakkifejezéseket erdészeti szakemberrel közösen állapítaná meg.

Az „erdőfeltárás“ kifejezések helyett „erdőkihasználás“ illetve „kihasználás“ szakkifejezések lennének használandók.

A pályamű ezen részének tartozékát képező ábrák is általa-

ban igen szépen és nagy gonddal vannak kidolgozva; a mű becse érdekében azonban szükségesnek véljük megjegyezni, hogy néhány ábra még részletesebben lenne kidolgozandó; példaképen felemlítünk itt egy nehányat: a mig pl. az 519, 523, 516, 524, 522, ábrák vonalozva (schraffírozva) stb. vannak, addig az 525, 531, 532 csak a szélvonalakkal rajzoltattak meg; hasonló ellentét észlelhető az 538 és 537, az 533 és 534, a 606 és 605. ábrák stb. között; kívánatos lenne tehát, hogy az összes ábrák egyforma kivitellel bírjanak.

Az ábrák betűjelzése általában kifogás alá esik; a mig az ábrák kivitele általában gonddal és kellő csinnal történt, a betűkre ugyanaz nem mondható, sok helyütt a betűk csak közönséges tollal, ténstával jegyeztettek be; ugyanazon ábrában is ugyanazon részlet megjelölésére különböző alaku és nagyságu betűk használtattak.

A mondottak után a felsorolt, de könnyen kiigazítható, illetve pótolható hiányoktól eltekintve, a pályamunkát elfogadásra érdemesnek találjuk.

Tomesányi Gusztáv.

Bedő Albert.

Tavi Gusztáv.

Pfalz Károly.

Földi János.

Ezen véleményekkel kapcsolatban Tavi Gusztáv a bíráló-bizottság előadója felemlítve, hogy a szerző hivatkozással munkájának terjedelmére s a több ezer ábrára terjedő rajzmellékletre a kikötött tiszteletdíj felemelését kéri, a bíráló-bizottság nevében ennek a kérelemnek a figyelembe vételét ajánlja, mivel a kézirat lemásolása és az ezerekre menő rajzok elkészíttetése véleménye szerint is oly nagy összeget kellett hogy igénybe vegyen, hogy a tiszteletdíjból, ha az felnem emeltetik, szerzőnek alig marad valami.

Az igazgató-választmány a bírálat eredményét tudomásul véve, a három részből álló munka 250 drbban megállapított tiszteletdíjából az ezen két részre eső 150 drb aranynak (825) frtnak kiszolgáltatását és a munkának a szokásos feltételek mellett való kinyomatását elrendeli.

Szükségesnek jelenti ki azonban, hogy szerző a sajtó alá rendezés alkalmával a munka terjedelmének lehető apasztása és a szöveg lehető átnézetessé tétele végett egyfelől a terjedelmesebb definíciókat és leírásokat megrövidíteni igyekezzék s más-

felől a szöveg azon részeit, melyek az elméleti fejtegetésekkel nem függnék össze szervesen, hanem inkább csak a gyakorlati emberre nézve fontosak s főleg az alkalmazásnál szükségesek, gondosan elkülönítse, hogy ezek a részek a kinyomatás alkalmával kisebb betűkkel szedessenek s ezáltal az egymással szervesen összefüggő részek az építészeti rendszeres tanulmányozásával foglalkozókra nézve összefüggőbbekké, átnézetesebbekké tétessenek. Szükségesnek tartja továbbá a válaszmány, hogy szerző a sajtó alá rendezésnél a bíráló-bizottság észrevételeit gondosan figyelembe vegye s különösen a kevésbé ismert műkifejezések helyett a közéletben is használt kifejezéseket alkalmazza.

A mi a tiszteletdíj felemelésének kérdését illeti, az igazgató-válaszmány kijelenti, hogy miután a Deák Ferencz alapítvány kamatai az 1898. év végéig teljesen le vannak foglalva s miután a közgyűlés által határozott összegben megállapított tiszteletdíj felemelése különben sem áll hatáskörében, a szerző kérelmét nem teljesítheti, sőt ez iránt a közgyűlésnek sem tehet javaslatot, mivel nézete szerint a szerzőre nézve minden tekintetben, tehát a másolásra és a rajzok elkészítésére fordított kiadásaival szemben is teljes kárpótlást fog képezni az az értékes könyvkészlet, mely az egyesület költségén kiadandó munkából a tényleges kiadások megtérülése után fenmarad s a melyet az egyesület annak idején a szerzőnek rendelkezésére bocsátani fog.

Azt a körülményt azonban, hogy ezt a könyvkészlet-felesleget a szerző tényleg csak évek múlva értékesítheti, az igazgató-válaszmány is méltánylandónak találja s ennél fogva hajlandó is lesz oly módozat keresésére, hogy az ebből szerzőre nézve származható hátrányok tekintettel a szerző jelentékeny kész kiadására megszüntethetők legyenek; nevezetesen a szerző kérelmére hajlandó lesz a közgyűlésnek oly értelmű javaslatot tenni, hogy az egyesület a szóban forgó könyvkészlet-felesleg eladásából biztosan várható haszonnak, vagy legalább ezen haszon egy részének megfelelő összeget a szerzőnek előre kiszolgáltasson, ha viszont a szerző az őt megillető könyvkészletről vagy annak megfelelő részéről az egyesület javára lemond.

Kijelenti azonban a válaszmány, hogy véglegesen az iránt is csak a munka III. részének beterjesztése és megbírálása után

határozhat. Addig tehát megbizza az alelnököt és a titkárt, hogy a szerző meghallgatása után e fenforgó méltányossági tekintetek figyelembe vételével annak idejében konkrét javaslatot tegyenek.

V. A titkár jelenti, hogy az egyesület alapszabályaiból a közgyűlés által elfogadott módosított szöveg szerint megfelelő számú levonatot készítettett, melyek mint eredeti hiteles szövegek jóváhagyás alá terjeszthetők. Kéri tehát, hogy az igazgató-választmány a jóváhagyás kieszközlése iránt intézkedjék.

Az igazgató-választmány a közgyűlés határozata alapján felkéri az elnökséget, hogy a módosított alapszabályokat jóváhagyás végett a földmivelésügyi minister urhoz felterjeszsze, jóváhagyás után pedig az alapszabályok kinyomatása iránt intézkedjék.

VI. A titkár bemutatja az Erdészeti Vegytan pályázatára vonatkozó felhívás tervezetét s kéri az igazgató-választmányt hogy azt jóváhagyva, a továbbiak iránt intézkedjék.

Az igazgató-választmány a tervezetet elfogadja s a titkárt utasítja, hogy a pályázati felhívást az Erdészeti Lapok deczemberi számában közzé tegye.

VII. A titkár jelenti, hogy a f. évi országos erdészeti gyűlés általános érdekű szakkérdéseinek tárgyalási anyagát, nevezetesen

a) a kopár területek beerdősítésére vonatkozó előadói javaslatot és az arra vonatkozó felszólalásokat és határozatot

b) a felsőbb erdészeti szakoktatásról tartott előadói javaslatot, felszólalásokat és határozatot és

c) az erdészeti kísérletügyre vonatkozó előadói javaslatot, felszólalásokat és határozatot az országos gyűlés hitelesített jegyzőkönyve alapján külön füzetekben is összeállította, hogy ezen kérdések további tárgyalásánál illetve a közgyűlési határozatok végrehajtásánál az egész anyag kellő összefüggésben összeállítva rendelkezésre álljon. Kéri egyszersmind az igazgató-választmányt, hogy az országos gyűlés határozatainak végrehajtása iránt intézkedjék.

Az igazgató-választmány tudomásul véve a titkár intézkedését, felkéri az elnökséget, hogy az országos gyűlés ezen szakkérdésekben hozott határozatainak érvényesítése céljából a földmivelésügyi minister urhoz, az összegyűjtött tárgyalási anyag csatolása mellett az egyesület nevében feliratot intézzen.

VIII. Ugyancsak a titkár bemutatja az országos gyűlésnek Schauschek Gábor két indítványa és Zivoska Jenő indítványa tárgyában hozott határozatait s egyszersmind megemlíti, hogy Schauschek első indítványa értelmében az Erdészeti Zsebnaptár 1897. évi folyamában a nem állami szolgálatban álló magyar erdő-tisztek névjegyzéke már felvételre került s így ezúttal csupán Schauscheknek a műszaki díjnak helyzetének javítása érdekében előterjesztett második indítványa ügyében kell még intézkedni.

Az igazgató-választmány az országos gyűlés határozatához képest elrendeli, hogy Schauschek Gábornak a műszaki díjnyokok helyzeteire vonatkozólag előterjesztett indítványa érdekében a földmívelésügyi miniszter urhoz indokolt felirat intéztessék. Ellenben Zivoska Jenőnek a selmeczi bányász- és erdészakadémia ifjúsági köre nevében előterjesztett indítványát, melyet a közgyűlés megfontolás és belátása szerint való intézkedés végett utasított a választmányhoz, egyelőre egy bizottságnak adja ki véleményadás végett. Ezen bizottság tagjaiul Bedő Albert elnöklete alatt Fekete Lajos, Máday Izidor, Soltz Gyula és Vadas Jenő választmányi tagokat küldi ki.

IX. A folyó évi közgyűlés Nyitra, Sepsí-Szent-György és Pozsony város meghívását az 1897. illetve 1898. és 1899. évi közgyűlések megtartására vonatkozólag egyhangulag elfogadván, az igazgató-választmány felkéri az elnökséget, hogy a nevezett városokat erről értesítse, azzal a kéréssel, hogy a közgyűléssel összekötött kiindulások programjára nézve javaslatát Nyitra város minél előbb, a másik két város pedig annak idejében az egyesülettel közölni sziveskedjenek. Egyúttal a Nyitrán tartandó közgyűlés előkészítésénél való közreműködés céljából Lászlóffy Gábor, Környey Ferencz és Boros Mór egyesületi tagokat, a sepsiszentgyörgyi közgyűlés előkészítésénél való közreműködés céljából pedig Krajcsóvits Béla és Kócsy János tagokat kéri fel ügyvezetőül, ami pedig a pozsonyi közgyűlést illeti, az ennek előkészítésére vonatkozó intézkedéseket későbbre tartja fenn.

X. Tekintettel arra, hogy az egyesület által kiadott Magyar Erdészeti Oklevéltár annak a rendeltetésének, hogy az illetékes szakemberek és általában az érdekelteket figyelmét az erdőgazdaság múltjának beható tanulmányozására ösztönözze, legjobban

a nagyobb nyilvános könyvtárakban fog megfelelni, az igazgató-választmány elrendeli, hogy a fővárosi nyilvános könyvtáraknak, a vidéki nagyobb könyvtáraknak, a selmeczi akadémia könyvtárának, a miniszerelnökség, földmívelési, belügyi, kereskedelmi és vallás-és közoktatásügyi miniszeriumok könyvtárainak továbbá az országos magyar gazdasági egyesületnek, a horvát-szlavon erd. egyesületnek és a zágrábi tudományos akadémia és egyetem könyvtárának, a boszniai orsz. kormánynak, a bécsi Reichsforstsvereinnak és a galicziai erd. egyesületnek egy-egy tiszteletpéldány küldessék meg.

És ezen alkalommal egyszersmind felkéri az elnökséget, hogy a munka diszkiadásából egy példányt Ő Felsége házi könyvtárának, továbbá József főherczeg, Frigyes főherczeg és József Ágost főherczeg Ő cs. és kir. Fenségeik házi könyvtárának, azután egy-egy példányt a miniszerelnök urnak és a magyar miniszer urnaknak, ugyszintén a közös pénzügyminiszer urnak és a horvát bánknak is felajánljon. Végül pedig elnök ő exczellenciájának, az alelnöknek és a titkárnak is egy-egy tiszteletpéldányt ajánl fel.

XI. Miután az Erdészeti Növénytan II. része még most sem jelent meg, az igazgató-választmány utasítja a titkárt, hogy a munka sajtó alá rendezésével foglalkozó társszerzőt, dr. Mágócsy-Dietz Sándort hivatalosan felkérje, hogy a még hátralevő részt sürgősen befejezze, úgy, hogy a munka a hó végéig feltétlenül megjelenhessen.

XII. A titkár jelenti, hogy az országos erdészeti gyűlés költségei, nevezetesen a jelvények, nyomtatványok a külföldi vendégek részére adott diszebéd stb. kiadásai néhány kisebb nyomtatvány leszámításával, melyek az egyesület által szereztettek be, összesen 500 frt 23 krt vettek igénybe, megemlíti azonban, hogy ezen kiadások fedezésére a kereskedelmi miniszer ur, mint az országos kiállítás elnöke, 500 frtot engedélyezett.

Tudomásul vétetik, s egyszersmind az elnökség felkéretik, hogy a kereskedelemügyi miniszer urnak ezen támogatásáért az egyesület nevében köszönetét fejezze ki.

XIII. A titkár bemutatja a magyar tudományos akadémia következő átiratát:

Az Országos erdészeti Egyesület mélyen tisztelt Elnökségének.

Forster Gyula, m. földhitelintézeti igazgató ur 1894-ben a M. T. Akadémiánál 12,500 frtos alapítványt tett a rendel-

tetéssel, hogy ez alapítvány kamataiból minden harmadik évben 1500 frtnyi pályadíj a hazai földmivelés fejlődését előmozdító, akár irodalmi művek, akár gyakorlati értékű találmányok vagy fölfedezések jutalmazására fordíttassék.

Az alapítványi szabályzat 6. pontja értelmében a jutalom kiadása egy öttagu bizottság javaslatára történik, melynek három tagját az Akadémia Matematikai és Természettudományi osztálya, egy tagját az Országos Magyar Gazdasági Egyesület és egy tagját az Országos Erdészeti Egyesület választja.

Minthogy e jutalom a M. T. Akadémia jövő évi nagygyűlésén kiadandó lesz, fölkérem a mélyen tisztelt Elnökséget, méltóztassék a vezetése alatt álló egyesület egy tagját a most említett bizottságba kiküldeni s annak lakását velem tudatni, hogy a bíráló-bizottság mielőbb megalakulhasson.

Az alapítványi szabályzatot (az ide mellékelt füzet 556. lapján) szerencsém van a kiküldendő tag előleges tájékoztatására tisztelettel megküldeni.

Fogadja a mélyen tisztelt Elnökség kiváló tiszteletem nyilvánítását.
Budapest, 1896. november 18.

Eötvös Lóránd,
elnök.

E megkeresés alapján az igazgató-választmány az országos erdészeti egyesület képviselőjében Bedő Albert alelnököt küldi ki a szóbanforgó bizottságba.

XIV. Gróf Forgách Károly az egyesületnél letéteményezett agancsgyűjteményének kiegészítésére a legutolsó 5-éves cyklus eredményeképen újabb 198 agancsot (és pedig 98 szarvas, 36 dambak, 32 mouflon-kos és 29 őzbak-agancsot) küldött be azzal a kijelentéssel, hogy a felállítás költségeit, miként eddig, most is sajátjából fogja fedezni.

Az igazgató-választmány az új agancsküldemény elhelyezése iránt akként intézkedett, hogy az az egyesületi székház kistermében és az elnöki szobában állíttassék fel. Minthogy azonban ezzel az egyesület használatában álló összes helyiségek le lesznek foglalva, s ennek folytán a később érkező küldemények az egyesületi székház csak olyan részeiben találhatnak helyet, melyek ez idő szerint bérbeadva az egyesületnek állandó jövedelmet hajtanak:

az igazgató-választmány felkéri elnök ő excellentiáját, hogy a gróf Forgách Károly-féle értékes gyűjtemény át nem vett részének elhelyezésére annak idejében lehetőségig oly módozatot találni kegyeskedjék, a mely mellett az egyesületnek anyagilag ne kelljen tulságos áldozatot hozni.

XV. Az Ujlaky-Hirschler és fia bustyaházai fakereskedő czég az ezredéves országos kiállítás erdészeti csoportjába felküldött tárgyait az országos erdészeti egyesületnek bocsátván rendelkezésére, a titkár jelenti, hogy ezen tárgyak a kiállítás bezárása után 161 frt 50 kron értékesítették. Miután az adományozó a befolyó összeg hovaforditására nézve különös kikötést nem tett, a titkár javasolja, hogy az a nevezett czég adományaképen a Wagner Károly alapítványhoz csatoltassék.

Egyuttal jelenti a titkár, hogy az országos kiállítás sikere feletti örömeinek kifejezést adandó, Lord Lajos (a Lord és Társa fakereskedő czég tagja) is 100 frtot ajánlott fel a Wagner Károly alapítvány javára.

Az igazgató-választmány mindkét adományt köszönettel fogadja s erről az adományozókat megfelelően értesíteni rendeli, az Ujlaky-Hirschler és fia czég adományából befolyt 161 frt 50 krt pedig a Wagner Károly alapítvány tőkéjéhez rendeli csatolni.

XVI. A földmivelésügyi minister ur megküldi a magyar állam gazdasági és kereskedelmi leirása czimű kiadványának 3 magyar, 1 francia és 1 német példányát, az országos magyar gazdasági egyesület pedig az országos erdészeti egyesület egy könyvküldeményét a gazdasági egyesületek monografiájának egy példányával viszonozza.

Köszönettel fogadtatnak, s erről a földmivelésügyi minister ur és az Országos magyar gazdasági egyesület elnöki uton értesíteni fognak.

XVII. Podhradszky Emil, az Erdőőr czimű szaklap szerkesztője, kéri, hogy az Erdészeti Zsebnaptár a nem kincstári erdőöröknek is kedvezményes áron szolgáltatassék ki s arra az esetre, ha a naptár az expedicionális költségeket is beszámítva 1 frtért lesz az erdőörök által megszerezhető, kijelenti, hogy 5—600 példányt kész elárusítani.

Az igazgató-választmány a kérelmet teljesíti, de azzal a meg-

szorítással, hogy az egyesület az expediczionalis költségekből csak azokat fogja viselni s illetve a naptárak 1 frttal számított árába betudni, a melyek a Podhradszkynak időről-időre elküldendő nagyobb szállitmányokért fizetendők.

XVIII. Eránosz Antal János m. kir. erdész a Heves vármegyében alkalmazott 5 hatósági erdőőr részére az Országos erdészeti egyesület által kiadott népszerű erdészeti ismerettár és ponyvavállalat eddig megjelent füzetéből egy-egy példányt ingyen kér kiszolgáltatni.

Az igazgató-választmány Eránosz kérelmét teljesíti.

XIX. Az egyesületi székház 11. számú lakosztályának bérlője kéri a választmányt, hogy a lakásában elkerülhetetlenül szükségessé vált javítások 27 frtot tevő költségeit az egyesület terhére fedezze.

A kérdéses javítások természetére való tekintettel a kérelemben kimutatott költségek kivételesen engedélyeztetnek.

XX. A titkár bemutatja özv. Perczel Mihályné, özv. Doroszlai Adolfné, özv. Poldner Adolfné és özv. Broos Alajosné folyamodványát, melyben hivatkozva nyomasztó anyagi helyzetükre és fizetési képtelenségükre, a néhai férjek által tett alapítványok tőkéjének és hátrálékos kamatainak leírását kéri.

Bemutatja továbbá Thorday Sándor állomás nélküli erdőtiszt és volt egyesületi tag folyamodványát, ki 30 frtnyi hátrálékos tartozásának és Vendler Nándor állomás nélküli erdőtiszt folyamodványát, ki 56 frtnyi hátrálékos tartozásának törlését kéri és végül Jenny Bertalan állomás nélküli erdőtiszt volt egyesületi tag folyamodványát, ki 72 frtnyi régi tagsági díj tartozásából 22 frtnak a leírását kéri, kijelentve, hogy ezen kérelmének teljesítése esetében 50 frtot lehetőségig törleszteni fog.

Az igazgató-választmány tekintettel a folyamodók anyagi helyzetére s illetőleg a követelések behajthatlanságára, az illetők nevén nyilvántartott összes tartozások törlését rendeli el oly hozzáadással, hogy Vendler Nándor tagsági oklevelének visszaküldésére hivandó fel s ennek megtörténte után neve az egyesületi tagok névsorából törlendő.

XXI. Ugyancsak a titkár előterjeszti 12 egyesületi tagnak fizetési határidő engedélyezése iránt beterjesztett folyamodványát, melyek szerint Pfauser Lajos 43 frt tartozását, Ritter Gyula 36 frt

tartozását, Basa Lajos 60 frt tartozását, Dióssy Dezső 29 frt 50 kr tartozását és Salomin Oszkár 48 frt tartozását egyenlő havi részletekben, Gere András pedig 27 frt tartozását negyedévi részletekben a jövő év végéig; továbbá Greiner Lajos 56 frt tartozását két egyenlő részleteben jövő évi január elején és április elején, Borbély Bálint 32 frt tartozását két részletben, jövő évi január közepén és augusztus közepén, Dömsödy Zoltán pedig 56 frt tartozását négy egyenlő részletben 1897. június, július, augusztus és szeptember havában igéri törleszteni; végül pedig Egry Ferencz 32 frt tartozásának törlesztésére egy évi és Elek István 36 frt tartozásának törlesztésére 5 évi időhaladékot kér, a nélkül, hogy ezen határidőn belül a fizetés idejét és részleteit megjelölnék. Biok Zoltán pedig még a határidőt sem jelöli meg, melyen belül tartozását törleszteni szándékozik.

Az igazgató-választmány a kért időhaladékot az első kilencz folyamodónak a felajánlt feltételek mellett, az utolsó háromnak pedig azzal a megszorítással, hogy tartozásaikat a jövő év folyamán egyenlő havi részletekben teljesen törleszteni kötelesek, megadja, de kijelenti, hogy azoktól, kik a megállapított részleteket befizetni elmulasztják, a tartozás egész hátralevő része törvényes uton lesz behajtandó.

XXII. A megelőző választmányi ülés óta a következő rendkívüli befizetések történtek:

a) Készpénzalapítvány fejében Lord Lajos beküldött 150 frtot;
 b) a Wagner Károly alapítvány javára beküldött: Riesz László Jóny Ottótól famagvak árából 2 frtot, Földi János az orsz. erdészeti gyűlés alkalmával gyűjtött összegből 28 frt 97 krt, Földes János Malotin Lukától 6 frtot, Eresényi Béla Jóny Ottótól famagvak árából 17 frt 43 krt, Gabnay Ferencz egy erdőőr rendbirságából 1 frtot, Lord és Társa czég 100 frtot, Hoffmann Sándor egy erdőőr rendbirságából 3 frtot, Ezredéves kiállítás VII. csoportja Ujlaki Hirschler és fia czég által az egyesületnek adományozott fa eladásából 161 frt 50 krt;

c) a Magyar erdőtisztek árvaleányait segélyező alapítvány javára befolyt: Küzdy Árpádtól erdőőrök rendbirságából 10 frt 40 kr, Szmik Gábor erdészindulójának 5 példánya eladásából 2 frt 50 kr;

d) magán kötvényekben tett alapítványok értéktárolására befizettek: Craus Géza 15 frtot, Allender Frigyes 10 frtot, Ujházy Dénes 30 frtot, ifj. Hoffmann Sándor néh. Hoffmann Sándor helyett 12 frtot, Neuberger Ármin 200 frtot, Jávorszky Albert 11 frt 50 krt, végre *Mikó Péter regalekötvényekben 200 frtot.*

XXIII. A titkár a f. évi pénzügyi kezelés eredményéről jelenti, hogy a költségvetés be lesz tartható. A rendes bevételek egyes rovatainál ugyan az előirányzathoz képest kisebb összegek még hátra vannak, de az év végéig előreláthatólag ezen rovatoknál is el lehet érni az előirányzatot, más rovatoknál ellenben jelentékeny többletekre lehet számítani.

Egészben véve a bevételek már most is meghaladják 837 forinttal az előirányzatot, s ehhez hozzászámítandó még a földhitelintézetnél elhelyezett értékpapírok szelvényei után befolyt, de az intézettől még fel nem vett kamatok fejében 3000 frt, és a többi rovatoknál is remélhető még az év végéig kerek számban 3700 frtnyi bevétel; a bevételek többlete tehát kerek számban mintegy 7500 frtra számítható.

A rendes kiadásoknál a hitel egészben véve elég lesz s külön-külön tekintve a rovatokat, sem lesz túllépés, csak a postaköltségeknél, hol előreláthatólag 170 frttal több kiadás lesz, mint a mennyi előirányozva van s esetleg az Erdészeti Zsebnaptárnál merülhet fel még 40—50 frtnyi kiadási többlet. Ezek a túllépések azonban fedezetüket lelik a rendes kiadások többi rovatainál elérhető megtakarításokban is.

A rendkívüli kiadásoknál szám szerint ugyan igen jelentékeny, mintegy 400 frt túlkiadás lesz az év végén, de ennek nagy része az átfutó kiadásokra esik, melyeknek megfelelő átfutó bevételek felelnek meg. A tulajdonképeni rendkívüli kiadásoknál előforduló túllépés esetről-esetre már engedélyezettett az igazgató-választmány által.

Hasonlóképen jelentékeny túlkiadás lesz látszólag az utolsó rovatnál is, de az tulajdonképen a fölösleget képezi, mely az alap-tókéhez csatoltatott.

Mostantól kezdve az év végéig a kiadások még kerek számban 7500 frtot fognak igénybe venni, de ezek a jelenlegi pénzkészletből és a még remélhető bevételekből fedezhetők lesznek, sőt ezenfelül

a Wagner Károly alapítvány is kiegészíthető lesz a közgyűlés határozata értelmében 16,500 frtra annyival is inkább, mert az alapítvány tőkéje időközben annyira gyarapodott, hogy most már csak 71 frt 74 krt kell hozzácsatolni, hogy a 16,500 frtot elérje.

Az igazgató-választmány a jelentést tudomásul véve a postaköltségre kért 170 frt póthitelt s az Erdészeti Zsebnaptár költségeinél esetleg felmerülő 50 frt tulkiadást engedélyezi, az év végén mutatkozó bevételi feleslegre nézve pedig elrendeli, hogy abból első sorban a Wagner Károly alapítvány tőkéje egészítendő ki 16,500 frt értékpapírra, a többiből pedig értékpapírok vásárolandók.

XXIV. A következő új tagok vétetnek fel: *alapító tagnak* 150 frt alapítványnyal készpénzben Lord Lajos fakereskedő, ajánlja a titkár; *rendes tagnak* b. Mednyánszky Imre földbirtokos, tart. honvédhuszár főhadnagy, ajánlja Firtász Adolf.

XXV. Jelen jegyzőkönyv hitelesítésére Ghyczy Emil és Máday Izidor választmányi tagok kéretnek fel.

Kelt m. f.

Horváth Sándor s. k.,
titkár.

Tisza Lajos s. k.,
elnök.

Hitelesítésül:

Máday Izidor s. k.,
választm. tag.

Ghyczy Emil s. k.,
választm. tag.

Lapszemle.

Adatok a simafenyő természetrajzához czim alatt dr. Wappes a „Forstlich-naturwissenschaftliche Zeitschrift“ czimű német folyóirat f. évi 6. számában érdekes adatokat tesz közzé a nálunk is már több helyen megtelepített fanem erdőtenyésztési szempontból vett sajátosságaira vonatkozólag. Szaklapunkban több közlemény jelent már meg e fanem termesztésének eredményességét illetőleg, melyek mellé érdemesnek tartom dr. Wappes-nak alapos megfigyelésre s gondos utánjárásra valló tapasztalatait, számításainak eredményeit s ezekből levont következtetéseit kivonatossan szintén följegyezni.

Dr. Wappes-nak célja adatainak összegyűjtésénél, feldolgozásánál s közzétételénél az volt, hogy a simafenyőről itt is, ott is